

1890-06-14

AFSENDER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Cathrine Holten

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Østrø

Modtagersted:
Norge

Omtalte personer:
Hans Gregersen
Constantin Hansen
Elof Laurell
Agnete Skovgaard
Johan Thomas Skovgaard
Peter Skovgaard
Ingeborg von der Lippe Konow

Omtalte steder:
Leikvoll
Rosenvænget
Vartov
Stormgade
Valdklippen

Arkivplacering:
Mappe 43 nr. 32

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard skriver om religion og frimenigheder. Agnete Skovgaard fortæller om børnene Peter og Johan Thomas Skovgaard.

TRANSSKRIFTION

Mappe 43 brev 32

14 juni 1890

Østrø Tvååker Sverig

Ad: Hr. Patron Laurell

Kjære Cathrine !

Tak for brevet, jeg håber Du har fået det lille brevkort som må have krydset Dit på vejen. Hvordan går det med " lille Bæs" fortænder i overkæben? Det må være et fint das I har på Leikvoll, når lille Bæ kan sove der, for ellers kunde Du da ikke have med det at gjøre om dagen, å jo, das i Rosenvænget er jo i reglen også rent, men das her er det ligefrem en nydelse at besøge [men laver lille Bæ ikke das utækkeligt]. Agnete har lovet at skrive om børnene, så det overlader jeg til hende. Du skriver, at nu er Du mere end nogensinde på det rene med, at frimenighed er det meste, der er mening i. Du forveksler dog vist dette med Valgmenighed, for valgmenighed er en fri menighed, som selv bygger kirke og lønner præst osv. og med autoriteternes (minister og biskop tænker jeg) samtykke også vælger deres præst, dvs. menigheden kommer overens med en præst om at de vil

-2-

om jeg så må sige høre hinanden til, men det skal billiges, bekræftes af menighederne. Frimenighed vil derimod sige en aldeles fri menighed, der for den sags skyld vist lige så godt kan tro på Zeus som på Odin, for den river sig løs af folkekirken og de kirkelige handlinger, som også skal have borgerlig gyldighed, de gjælder ikke, når de udføres af en frimenighedspræst, fex. bryllupper og begravelser, og jeg tror, at der er noget med, at når man fex. går til alters hos en frimenighedspræst har man ikke længere lov til at høre til folkekirken, men det husker jeg dog ikke sikkert. Se nu er det kommet så vidt med os udflyttere fra Vartov, at vi, jeg tror så at sige alle sammen, er kommet til det punkt at vi i mandags blev enige om, at nu kunne vi begynde at danne valgmenigheden. Vi skulle egentlig have 10.000 kroner samlet i årligt bidrag, og vi havde kun 9.000 hvoraf endda en del kun var kaution for 4 år, men vi syntes dog, vi var nået så vidt, så der intet var at betænke os på, hvorfor vi

-3-

valgte en udvidet komite til at ordne sagerne og forhandle med øvrigheden, så vi virkelig kunde blive en valgmenighed, for endnu er vi det

kun mellem os selv i vore hjerter, og vi skal også holde det for os selv, at der ikke kommer noget i bladene, som kan volde kluder. Der har været mange rare møder, de bedste møder begyndte med et hos Constantin Hansens, der kom mundene rigtig godt i gang, det var kun en ca. 50 mennesker og Jungersens var der ikke, så blev der et hos Gregersens, der var flere mennesker og Jungersen, siden var der et i et lokale i Stormgade. Når Jungersen taler ved møder, kommer han i reglen ind på øjeblikkets brændende spørgsmål, i denne tid er det bibelkritikken, som er ved at bryde løs, og han taler varmt, modigt og kan komme med slående ting. Det er dejligt at være med til at danne sådan noget, om det er af det gode skal det nok have fremgang.

Hils Fru Konow. Din broder Joakim

-4-

Vovvov! Kære Cathrine !

Du ved nok det mindst mulige om, hvordan vi er kommet her og jeg har ikke Lyst til at behandle det Emne, for nu er vi her. Johan Thomas og Niels ved vist også meget lidt om, at vi ikke er i Rosenvænget men Peter har nok en Forestilling om en Rejse, han var meget mere træt af rejsen end de andre, vist nok fordi han skulle have en vis samling på den i sit Hoved. På Dampskibet spurgte han hele Tiden " Hvor er Vejen " Senere da vi kørte på Vogn, spurgte han: Hvor er vores Hovedvej! Til sidst blev han ganske spørgegal og det blev ved et Par Dage, nu er det heldigvis gaaet lidt af ham. De befinder sig alle tre udmærket godt og drikker en voldsom Masse Mælk. I gaar var vi en dejlig Tur til Valdklippen vi blev kjørt dertil, da jeg havde trukket paa, om jeg kunde være saa længe borte, som det ellers vilde vare. Nu spørger Peter om Johan Thomas er hans Søster! Peter vil gjerne ha at jeg skal skrive en Hund til Dig. Hils Fru Konow saa meget. din Agnete Skovgaard

14 Juni 1890

Örebro Träskers Löv
ad. H. Petron Laurell

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 43 Nr. 32

Kjære Cathrine!

Tak for brevet, jeg håber du har fået det
lille brevkort, som må have krydset dit
brev på vejen. Hvordan går det med "Lille
Bos" fortænder: overkøben? Det må
være et fint det I har på Leikvoll, når
Lille Bos kan sove der, for ellers kunde
de da ikke have med det at tjære om
dagen, & jo, det i Rosmængdet er jo i
reglen også rent, men der er det ligesom
en nydelde at besøge. Agnete har lovet at
skrive om børnene, så det overlader jeg til
hende. Du skriver, at vi er da mere end
nogensinde på det rone med, at frimenighed
er det eneste der er mening i. Du forveksler
dog vist dette med Valgmenighed, for
valgmenighed er en fri menighed, som selv
vælger kirke og Læmmer præst osv. og med
autoritetens (Minister og biskop tanken) sam-
tykke også vælger dens præst, dvs. menigheden
kommer overens med en præst om at de vil

* Men som lille Bos ikke kan arbejde.

om jeg så må sige hære hinanden til, men det
skal billiges, bekræftes af Megadigterne.
Frimenighed vil derimod sige en aldeles fri
menighed der for den sags skyld vist ej
så godt kan tro på Zeus som på Odin,
for den river sig løs af folkekirken, og
de kirkeligs handlinger, som også skal have
borgerlig gyldighed, de gjælder ikke, når
de udføres af en frimenighedspræst, f.eks.
bryllupper og begravelser, og jeg tror at der er
noget med, at når man f.eks. går til alters
hvor frimenighedspræst har man ikke længere
lov til at høre til folkekirken, men det husker
jeg dog ikke at kort. De nu er det kommet
så vidt med os udflyttere fra Vortov, at
vi, jeg tror så at sig, alle sammen, er kommet
til det punkt, at vi i mandags (eller i dag) om, at
nu kunde vi begynde at danne valgmenigheder.
Vi skulde egentlig have 10,000 kroner samlet
i årligt bidrag, og vi have kun 9,000 hvoraf
indda en del kun var kaution for 4 år, men
vi syntes dog vi var næst så vidt, så der
intet var at betænke os på, hvorfor vi

valgte en udvalgt komite til at ordne sagerne
og forhandle med forsamlingen, så vi virkelig
kunde blive en valgmenighed, for endnu er
vi det keen mellem os selv: rare tjenerer, og
vi skal også holde det for os selv, at der ikke
kommer noget: bladen som kan volds bladeri.
Der har været mange rare møder, de bedste møder
begyndte med et hos Constantin Hansens, der
kom mundene rigtig igang, det var kun en 50
mennesker og Jørgensen var der ikke, så blev
der et hos Jørgensen, der var flere mennesker
og Jørgensen, siden var det i det lokale i
Stormgade. Når Jørgensen taler ved
møder, kommer han i reglen ind på øjeblikke-
kets brændende spørgsmål, i denne tid er det
bibelkritikken som er ved at bryde løs, og
han taler varmt, modigt og kan komme med
stærke ting. Det er dybt at være med
til at sætte sådan noget, om det er af
det gode, skal det nok have fremgang.

Millem Konow. Din broder
Joakim

Vorrr. Kyære Cathrine!

Du vet nok det mindst mulige
 om hvordan vi er komne her og
 j har ikke Lyst til at behandle
 det Emne, for nu er vi her. Johan
 Thomas og Niels vet vist ogsaa
 meget lidt om at vi ikke er
 i Rosenvenget men Peter har
 nok en Forestilling om en Rejses
 han var meget mere træt af
 Rejsen end de andre, vel nok
 fordi han skulde have en vis
 Samling paa den isit Hoved. Da
 Dampskibet spurgte han hele Tiden
 hvor er Rejsen? Snare da vi kjørte
 paa Vogn spurgte han: hvor er
 vores Hovedry? Filskidet blev han
 ganske spørgsmaal og det blev vel
 et Par Dage, nu er det heldigvis
 gaaet lidt af ham. De befinder sig
 alle tre udmærket godt og trækker
 en voldsom Masse Mælk. Igaar
 var vi en rigtig Fur til Valdekjø
 pen vi blev kjørt dertil da j har
 de trukket paa om j har
 saa længe borte som det eller vildt.